

UIT ONZE OMGEVING

Een aardig initiatief heeft de streekarchivaris van Peelland (Deurne en omstreken) de heer Van Emstede genomen. Er gaat onder de titel: "Variae Peellandiae Historiae-Ex Fontibus" een reeks losbladige jaarboeken verschijnen, die een bronnenpublicatie bevat van de belangrijke en interessante stukken uit de gemeente-archieven, vergezeld van een verklarende woordenlijst. Ieder jaarboek zal ca 300 bladzijden bevatten. Het is de bedoeling, dat de lijst van plaatsen, waaruit stukken opgenomen worden, op de duur 32 namen zal tellen en wel alle plaatsen van het vroegere kwartier van Peelland.

Zoals bekend, werd Gemert niet tot Peelland gerekend, omdat het dorp een eigen Buitenlands Heer had in de Orde der Duitse Ridders. Als gevolg hiervan zal Gemert ook niet opgenomen worden in de kring van Variae Peellandiae Historiae. Toch is deze uitgave erg belangrijk, ook voor ons. Men kan op het werk inschrijven tegen f 15.- per jaar en zich opgeven bij bovengenoemde streekarchivaris, Molenstraat 48 te Deurne.

+ VAN DOERNE TOT DEURNE

Ook uit Deurne komt het bericht, dat bij de herstelwerkzaamheden in de Sint Willibrorduskerk te Deurne de grafkelder van de familie van Doerne, de oudst bekende heren van Deurne, is gevonden.

Hiermee is een verhaal, dat onder het volk de ronde deed, waar gemaakt.

Tot de hier begraven personen behoorde Henrick van Doerne, overleden in 1508, en zijn vader Everd.

Volgens H.Ouwerling, die de geschiedenis van Deurne schreef, was de familie van Doerne reeds rond 1300 heer en meester in Deurne. Dit is ook belangrijk in verband met de geschiedenis van Gemert, al blijkt er minder van contact met Deurne dan men zou verwachten.

VAN UDENS TE UDEN

In Uden heeft men een congres gehouden van mensen die de familienaam Van Uden dragen. Deze eerste familiedag werd door 'n 50-tal personen meege- maakt. Uit het gehele land waren ze naar Uden ge- komen.

De interesse van de Van Udens gaat verder dan het houden van congressen. Men heeft intussen een stichting gevormd. Men wil ook publikaties doen verschijnen, genealogische onderzoekingen laten verrichten en zelfs een bejaardencentrum stichten.

Lezingen over het wapen van de Bossche familie Van Uden en dat van de gemeente Uden, en over de geschiedenis van het congresdorp namen evenals de rondleidingen door de plaats, een groot deel van de beschikbare tijd in beslag.

Een vraag die voor de hand ligt: Zou Gemert ook eens zoiets kunnen doen?

++

KOORTSAFBINDBOOM

De meeste inwoners van Gemert zullen wel weten, waar het Esdonks kapelletje staat. Velen weten ook dat volgens de overlevering ieder die last heeft van zweren, ze daar kwijt kan raken door een tocht te maken naar deze kapel, een handvol verroeste spijkers te offeren en dan stilzwijgend naar huis terug te keren. Misschien mogen we veronderstellen, dat in de tegenwoordige tijd heel weinig waar- de wordt gehecht aan een dusdanige manier van ge- nezing. Het wordt meer gezien als een merkwaardig verhaal.

Het viel daarom des te meer op, toen onlangs in het Nieuwsblad van het Noorden en ook in enkele andere kranten een artikel verscheen over een afbindboom te Overasselt, die nog steeds "gebruikt" wordt. Een kilometer buiten genoemde plaats, bij de ruine van een klooster, op een open plek in het bos, staat de wonderboom. Hij die door koorts wordt